

برآورد قدرت انفجارهای هسته‌ای سمیپالاتینسک با استفاده از فاز ریلی لرزه‌نگاشتهای SRO مشهد

مصطفی تقی‌زاده، عبدالرحیم جواهیریان، احمد سدیدخوی
موسسه ژئوفیزیک دانشگاه تهران، صندوق پستی ۱۴۱۵۵-۶۴۶۰
javahe@ut.ac.ir
(دریافت: ۸۱/۱۲/۳؛ پذیرش: ۸۲/۶/۱۱)

چکیده

با وجود کوچک بودن مقدار بزرگی‌های امواج سطحی حاصل از انفجارها، آزاد شدن کرنش تکتونیکی در بعضی انفجارها، حضور مدهای بالاتر امواج سطحی و نیز امواج سطحی بازتاب شده از موانع طبیعی برآورد قدرت انفجارهای هسته‌ای زیرزمینی با استفاده از امواج سطحی به دلیل پراکندگی کم بزرگی‌های محاسبه شده از امواج ریلی و نیز عدم تأثیرپذیری این امواج از تغییرات کوچک مقیاس زمین و تغییرات کم‌دومام چشمۀ لرزه‌ای مزینهای زیادی را دارا می‌باشد.

در این مقاله از بین ۵۲ لرزه‌نگاشت مولفۀ قائم دوره بلند مربوط به انفجارهای هسته‌ای زیرزمینی سمیپالاتینسک واقع در شرق قزاقستان که در مشهد ثبت شده بود تعداد ۱۵ لرزه‌نگاشت که دارای گیفیت و بزرگنمایی مناسب بودند و نیز مولفۀ حاصل از کرنش تکتونیکی در آنها وجود نداشت، انتخاب شدند. ابتدا بزرگی‌های امواج سطحی در حیطۀ زمان (M_s) این انفجارها از روی لرزه‌نگاشتهای آسالوگ محاسبه گردید. M_s محاسبه شده از رابطۀ IASPEI به مقادیر گزارش شده برای رویدادها نزدیکتر بود. در ادامه با توجه به مقادیر معلوم قدرت انفجارها یک رابطه بین بزرگی‌های امواج سطحی در حیطۀ زمان و قدرت رویدادها برآش داده شد. شبیه رابطۀ بدرسۀ آمدۀ نزدیک به یک است. در ادامه لرزه‌نگاشتهای مولفۀ قائم رقمی شدند. لرزه‌نگاشتهای رقمی شده با توجه به نرخ نمونه‌برداری صورت گرفته به حیطۀ فرکانس تبدیل شدند و دامنه متوسط گستره فرکانسی $4\text{--}60\text{ s}$ هزتر محاسبه شد. سپس بزرگی امواج سطحی در حیطۀ فرکانس (M_{sf}) نیز محاسبه شد. یک رابطۀ بزرگی قدرت نیز بین M_{sf} و قدرتهای معلوم انفجارها برآش داده شد. در نهایت با مقایسه ضریب همبستگی دو رابطه و نیز با توجه به اینکه هدف بدرسۀ آوردن رابطه‌ای خاص برای SRO مشهد بود، رابطۀ $M_s = \log(Y) + 1.714$ بمنظور برآورد قدرت انفجارهای هسته‌ای سمیپالاتینسک در ایستگاه SRO مشهد تعیین گردید.

واژه‌های کلیدی: بزرگی امواج سطحی، برآورد قدرت، انفجارهای هسته‌ای زیرزمینی، فاز ریلی،
SRO مشهد، سمیپالاتینسک.

مقدمه

پیمان منع آزمایشات آستانه‌ای (Threshold Test-Ban Treaty) TTBT بین ایالات متحده آمریکا و اتحاد جماهیر شوروی سابق که در سال ۱۹۷۶ منعقد شد قدرت آزمایشات هسته‌ای زیرزمینی را تا ۱۵۰ کیلوتون محدود کرد. به همین علت، برآورد دقیق قدرتهای موثر در تغییرات دامنه‌های لرزه‌ای اهمیت بارزی یافت. این موضوع باعث شکوفایی زمینه‌ای برای برآورد قدرتهای انفجار با استفاده از امواج سطحی شد. این برآورد قدرتها سپس به عنوان یک کنترل انطباقی با دیگر فازها استفاده می‌شوند یا با دیگر برآوردها برای بدست آوردن یک قدرت مشخص و دقیق با استفاده از همه اندازه‌گیری‌ها در زمان یکسان ترکیب می‌شوند (Stevens and Murphy, 2001).

دامنه‌های امواج سطحی حاصل از چشممه‌های انفجاری برای یک رخداد مشخص دارای تغییرات کمتری نسبت به دامنه‌های امواج درونی می‌باشند. بنابراین انتظار طبیعی می‌رود که برآوردهای قدرت حاصله از امواج سطحی دقیق‌تر از برآوردهای قدرت با استفاده از امواج درونی باشد (Bache, 1982). به هر حال، برآورد قدرت با امواج سطحی، با حضور آزادی کرنش تکتونیکی پیچیده می‌شود، که این کرنشها به مثابه یک یا چند چشممه لرزه‌ای واقع شده در بالای انفجار عمل می‌کنند (Day *et al.*, 1987). هر چند که معکوس سازی تانسور ممان می‌تواند برای برداشتن و حذف مولفه تکتونیکی امواج سطحی استفاده شود، ولی معکوس سازی تانسور ممان برای چشممه‌های کم عمق، منحصر به فرد نیست (Stevens & McLaughlin 2001). بنابراین ممان همسانگرد انفجار به وسیله این روش با دقت لازم نمی‌تواند تعیین شود. انفجارات در جزیره و یا نزدیک یک شیب کوهستانی، امواج سطحی غیرعادی مشابه با آنها که توسط آزادی کرنش تکتونیکی ایجاد می‌شوند را نشان می‌دهد (Stevens *et al.*, 1993). دامنه‌های امواج سطحی می‌توانند به عنوان یک بزرگی موج سطحی، M_s ، که به عنوان لگاریتم دامنه باضافه یک تصحیح فاصله تعریف می‌شود بیان شوند. در حالت کلی روابطی برای M_s در مقابل قدرت برای یک مجموعه داده بدست آورده می‌شود و دقت این برآوردها نیز مورد بررسی قرار می‌گیرد.

در این مقاله، ابتدا مختصری درباره بزرگی و مفاهیم آن صحبت می‌شود، سپس M_s رخدادها با استفاده از دو رابطه تعیین بزرگی امواج سطحی از روی لرزه‌نگاشتهای مولفه قائم دوره‌بلند ایستگاه SRO مشهد محاسبه شده و با یگدیگر مقایسه و بهترین رابطه برای تعیین M_s در این ایستگاه انتخاب می‌شود. از بزرگی‌های امواج سطحی بدست آمده جهت تعیین رابطه برآورد قدرت انفجارهای هسته‌ای سمیپلاتینسک استفاده شده است.

تعريف بزرگی

در حالت کلی می‌توان فرمول محاسبه بزرگی را به صورت زیر نوشت (Bath, 1974):

$$m = q(\Delta, h) + \log\left(\frac{A}{T}\right) \quad (1)$$

تابع تصحیح q به فاصله رو مرکز و عمق کانونی و همچنین نوع موج (P , S , R) و مؤلفه استفاده شده (Z) یا (H) بستگی دارد. غالباً تا مدت زیادی همه تعیین بزرگی‌ها در عمل، تنها از نسبت حداکثر دامنه جابجایی زمین (A) بر زمان تناوب آن (T) در داخل هر گروه موج انجام می‌شد. پس بزرگی بر روی یک رکورد لرزه‌ای از روی اندازه‌گیری‌های نقاط بسادگی محاسبه می‌شود. اغلب شگفت‌آور است که این روش ساده، نتایجی با دقت کافی بدست می‌دهد. روش در حقیقت به محدوده‌ای از دقت می‌رسد که خود زمین آن را ایجاد کرده است و جابجا کردن این محدوده دقت حتی با روش‌های خیلی پیچیده مشکل می‌باشد.

تصمیم‌گیری بر اساس A/T حداکثر، نیاز به طیف باند پهن دارد. تلاش‌هایی در این راستا انجام شده است. هرچند که با وسایلی ساده این کار صورت گرفته است. وقتی یک دستگاه باند باریک استفاده می‌شود مثلاً یک لرزه نگاشت با دوره کوتاه، A/T حداکثر به دست آمده از رکوردهای آن می‌تواند به طور قابل توجهی کمتر از A/T حداکثر واقعی برای هر موج داده شده باشد، که در نهایت منجر به بزرگی‌های خیلی پایین می‌شود، مگر اینکه تصحیحات خاصی بکار برده شود.

اهمیت اساسی بزرگی در فراهم آوردن یک طبقه‌بندی از چشممه‌های لرزه‌ای بر اساس انرژی کلی آزاد شده در امواج لرزه‌ای می‌باشد. طبیعی است که بزرگی به پارامترهای متعدد دیگری مرتبط شده که انواع متفاوت دینامیک چشممه را بیان می‌کنند. در بعضی از این مطالعات، طیف امواج یک نقش اساسی بازی می‌کنند. روابط بزرگی را با عوامل زیر می‌توان بررسی کرد: (۱) زمان تناوب موج غالب، (۲) سازوکار چشممه و (۳) انرژی موج لرزه‌ای. بیشتر لرزه شناسان نشان داده‌اند که زمان تناوب بیشینه طیفی برای امواج درونی و سطحی با بزرگی رخداد افزایش می‌یابد. در حقیقت اثرات چشممه، اثرات مسیر و اثرات گیرنده بر روی دوره تناوب تأثیرگذار می‌باشند و بزرگی یک نمایش تقریبی از تابع زمان چشممه می‌باشد. همچنین ارتباط معنی‌داری نیز بین سازوکار چشممه و بزرگی‌های محاسبه شده وجود دارد. آنچه که در برآورد قدرت انفجارها اهمیت دارد ارتباط بزرگی با انرژی موج لرزه‌ای است. انرژی کلی منتشره به عنوان امواج لرزه‌ای می‌تواند توسط روابط انرژی - بزرگی برآورد شود. در بدست آوردن چنین روابطی،

بزرگی عموماً در شکل معمول آن همانند معادله (۱) محاسبه می‌شود در حالی که انرژی متناظر باید با استفاده از روش‌های مستقل محاسبه شود (Bath, 1974).

محاسبه M_s در حیطه زمان و مقایسه آن با M_s منتشر شده

به منظور برآورد قدرت انفجارهای هسته‌ای سمیپالاتینسک، ابتدا از روی فهرست انفجارهای هسته‌ای کل دنیا، رخدادهایی که در منطقه سمیپالاتینسک روی داده بود مشخص و سپس لرزه‌نگاشتهای مولفه قائم دوره بلند SRO مشهد مربوط انتخاب گردید. از بین این لرزه‌نگاشتها، آنهایی که نسبت سیگنال به نویه بالایی داشتند و نیز با توجه به شکل موج که تنها رسید یک اوج را نشان می‌دادند انتخاب شدند. شکل موجی که دارای تنها یک اوج در لرزه‌نگاشت ثبت شده باشد می‌تواند دلیلی بر عدم آزادی کرنش تکتونیکی در رخداد مورد نظر باشد. بنابراین از بین ۵۲ لرزه‌نگاشت مولفه قائم دوره بلند، ۱۵ لرزه‌نگاشت که مناسب بودند انتخاب و سپس بیشینه دامنه‌ها بهمراه دوره تناوب آنها از روی لرزه‌نگاشتهای انتخابی قرائت شد. شکل ۱ یکی از لرزه‌نگاشتهای خوب انتخابی را بهمراه کمیت‌های اندازه‌گیری شده بر روی آن نشان می‌دهد. در شکل ۲ دو نمونه از لرزه‌نگاشتهای غیر قابل استفاده آورده شده است که یکی از لرزه‌نگاشتها به علت وجود نویه زیاد و دیگری به علت آزاد شدن کرنش تکتونیکی یا همزمانی با یک زلزله و رسیدن چندین بسته موج، از مجموعه لرزه‌نگاشتهای انتخابی حذف شده‌اند. همچنین به منظور تصحیح گسترش هندسی، فاصله بین ایستگاه لرزه‌نگاری از رخداد مورد نظر بر حسب کیلومتر و درجه محاسبه گردید. در ادامه با اعمال تصحیح مربوط به بزرگنمایی دستگاه لرزه‌نگار دامنه واقعی جابجایی بدست آمد. با در دست داشتن A (دامنه صفر تا peak) بر حسب ناتومتر، T دوره تناوب دامنه غالب بر حسب ثانیه و Δ فاصله رومکز رخداد تا ایستگاه بر حسب درجه، از دو رابطه زیر برای تعیین بزرگی امواج سطحی استفاده شد (Stevens and Murphy, 2001):

$$M_s = \log\left(\frac{A}{T}\right) + 1.66 \log(\Delta) + 0.3 \quad (2)$$

$$M_s = \log\left(\frac{A}{T}\right) + \frac{1}{3} \log(\Delta) + \frac{1}{2} \log(\sin(\Delta)) + 0.0046\Delta + 2.370 \quad (3)$$

رابطه‌های (۲) و (۳) به ترتیب توسط IASPEI (1998) و Rezapour and Pearce (1998) منتشر شده‌اند. بزرگی‌های امواج سطحی گزارش شده (2001) Stevens & Murphy و بزرگی‌های محاسبه شده از روی لرزه‌نگاشتهای مولفه قائم دوره بلند SRO در جدول ۱ آورده شده است. مقادیر بدست آمده از روابط (۲) و (۳) با مقادیر منتشر شده مقایسه و در شکل‌های ۳ و ۴ نشان داده شده‌اند. با توجه به جدول ۱ و شکل‌های ۳ و ۴ ملاحظه می‌گردد که بزرگی‌های امواج

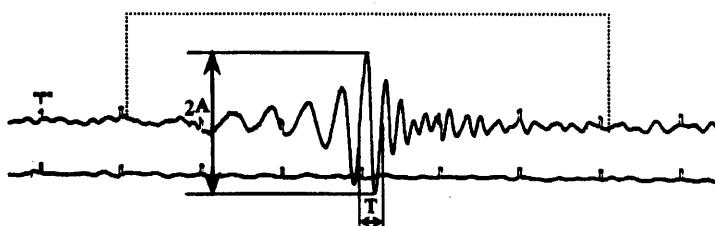
سطحی بدست آمده از رابطه (۲) دارای ضریب همبستگی بهتری نسبت به بزرگی‌های امواج سطحی گزارش شده می‌باشد. بنابراین در تعیین روابط برآورد قدرت انفجارهای هسته‌ای زیرزمینی سمیپالاتینسک در SRO مشهد از رابطه (۲) بمنظور تعیین بزرگی M_S استفاده می‌شود.

جدول ۱- بزرگی‌های امواج سطحی محاسبه شده از روابط (۲) و (۳) و مقایسه آنها با بزرگی امواج سطحی گزارش شده توسط Stevens & Murphy (2001)

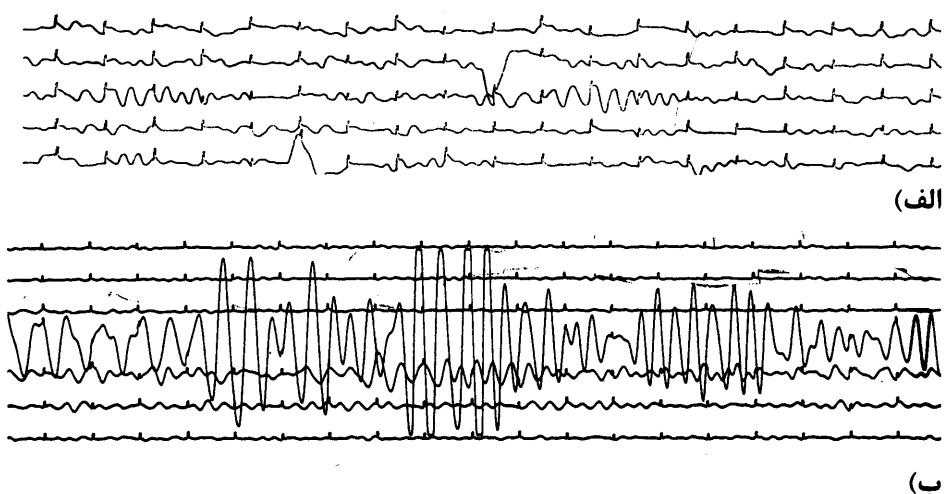
No	*Year	*Day	Ms compu. From Eq.(2)	Ms compu. from Eq.(3)	**Ms an.
1	1978	258	3.89	4.1	3.83
2	1978	308	3.70	3.91	3.82
3	1978	333	3.89	4.09	3.98
4	1979	174	3.94	4.15	3.97
5	1979	216	4.05	4.25	4.11
6	1979	230	4.12	4.33	3.92
7	1979	301	3.97	4.17	4.12
8	1979	357	3.85	4.06	3.93
9	1980	164	3.24	3.45	3.35
10	1980	181	3.42	3.63	3.49
11	1980	258	4.12	4.33	3.94
12	1980	286	4.05	4.25	4.03
13	1988	258	4.18	4.39	4.28
14	1988	352	3.39	3.6	4.11
15	1989	22	4.16	4.36	4.26

* (Yang et al., 2000)

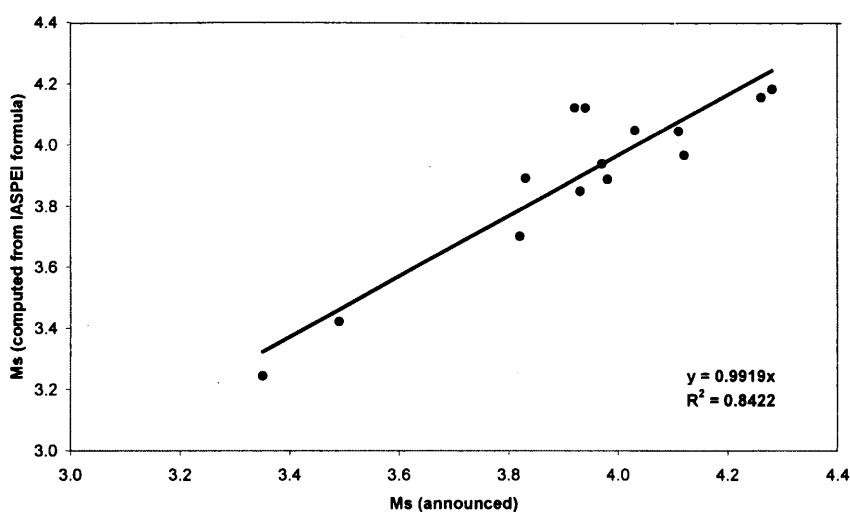
** (Stevens & Murphy 2001)



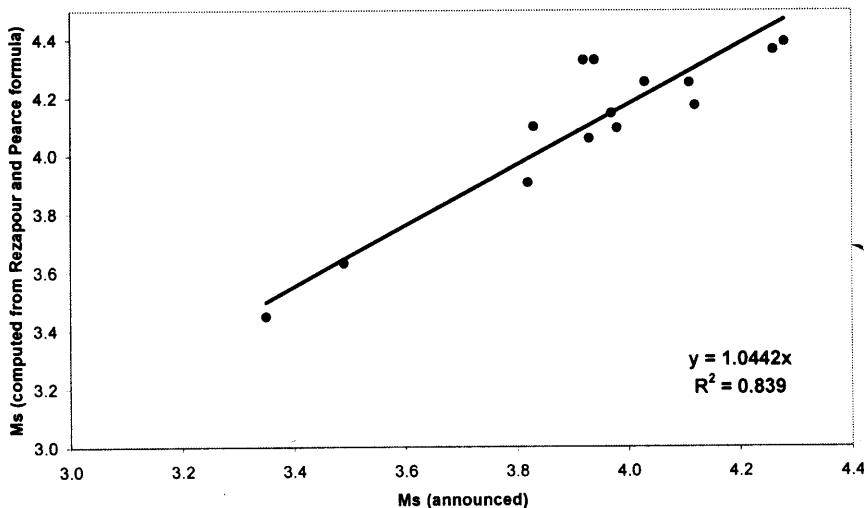
شکل ۱- لرزه‌نگاشت مولفه قائم دوره‌بلند مربوط به رخداد روز ۲۱۶ سال ۱۹۷۹ با قدرت ۱۵۳ کیلوتون (TNT) که در ایستگاه SRO مشهد وابسته به موسسه ژئوفیزیک دانشگاه تهران ثبت شده است. دامنه بیشینه و دوره تناوب مربوط به آن به ترتیب با A و T نشان داده شده‌اند.



شکل ۲- نمونه‌ای از لرزه‌نگاشتهای مربوط به رخدادهایی که از محاسبات حذف شده‌اند. (الف) لرزه‌نگاشتی که به علت داشتن نوٹه بالا امکان خواندن دقیق دامنه بیشینه وجود ندارد. (ب) لرزه‌نگاشت مربوط به رخدادی که آزادی کرنش تکتونیکی و یا همزمانی با یک زلزله در آن رخ داده است و در نتیجه شکل موجهای مختلفی بر روی لرزه‌نگاشت ثبت شده مشاهده می‌شود.



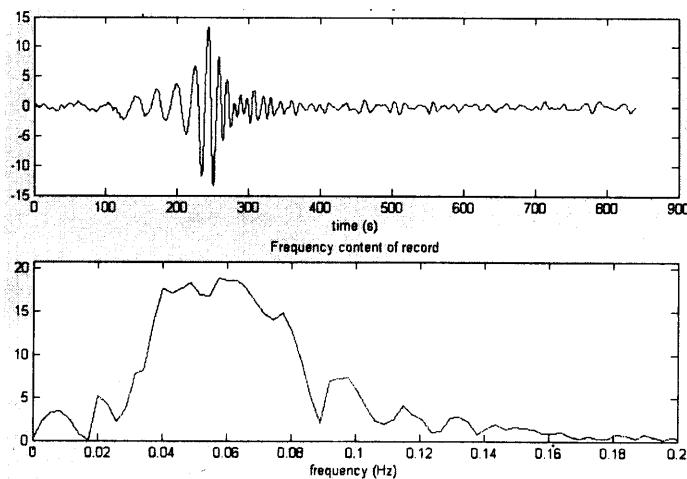
شکل ۳- مقایسه بزرگی‌های سطحی محاسبه شده از رابطه (۲) با بزرگی سطحی گزارش شده توسط Stevens & Murphy (2001)



شکل ۴- مقایسه بزرگی‌های سطحی محاسبه شده از رابطه (۳) با بزرگی سطحی گزارش شده توسط (Stevence & Murphy 2001)

محاسبه M_S در حیطه فرکانس

به منظور تحلیل فرکانسی بر روی لرزه‌نگاشتهای مولفه قائم دوره بلند SRO مشهد، لرزه‌نگاشتهای انتخابی توسط نرم‌افزاری که به منظور رقمی نمودن لرزه‌نگاشتها تهیه شده بود به صورت رقمی در آورده شدند. سپس با توجه به فاصله نمونه‌برداری و طول لرزه‌نگاشتها با استفاده از روش FFT سریهای زمانی مربوط به لرزه‌نگاشتها به حیطه فرکانس تبدیل شدند. بدین ترتیب در حیطه فرکانس دامنه‌های مربوط به محدوده ۰/۰۶ تا ۰/۰۶ هرتز میانگین‌گیری شدند. مقدار دامنه میانگین این گستره فرکانسی به منظور برآورد بزرگی امواج سطحی M_S در رابطه IASPEI قرار داده شد. شکل ۵ یک نمونه از لرزه‌نگاشتهای رقمی شده به همراه محتوى فرکانسی تعیین شده برای آن را نشان می‌دهد.



شکل ۵- بالا) لرزه‌نگاشت مولفه قائم دوره بلند رقمی شده مربوط به رخداد روز ۲۱۶ سال ۱۹۷۹ با قدرت ۱۵۳ کیلوتون (TNT) که در ایستگاه SRO مشهد ثبت شده است. پایین) محتوی فرکانسی بدست آمده برای سری زمانی بالا با استفاده از روش تبدیل فوریه سریع (FFT). مشاهده می‌شود که بیشینه دامنه بدست آمده پس از تحلیل فرکانسی در محدوده $0.06\text{--}0.10$ هرتز قرار دارد.

تعیین رابطه برآورد قدرت انفجارهای هسته‌ای

با توجه به اینکه امواج سطحی، از روی لرزه‌نگاشتهای دوره بلند اندازه‌گیری می‌شوند، بنابراین از تغییرات کم دوام چشمۀ لرزه‌ای متاثر نمی‌شوند و دامنه‌های آنها تقریباً متناسب با قدرت انفجار است و شبیه منحنی بزرگی - قدرت نزدیک به یک می‌باشد (Stevens & Murphy, 2001) . یعنی می‌توان نوشت $M_S = \log(Y) + C$ ؛ که Y قدرت بر حسب کیلوتون و C یک ثابت است که می‌تواند به محیط چشمۀ بستگی داشته باشد، ولی مستقل از قدرت انفجار است. برای مثال Stevens & Murphy (2001) از بررسی ۷۴ انفجار هسته‌ای صورت گرفته در سمیپلاتینیسک رابطه $M_S = \log(Y) + 2.09 \pm 0.26$ را برای برآورد قدرت انفجارهای این منطقه ارائه دادند. همچنین می‌توان روابطی بین بزرگی امواج سطحی و قدرت انفجارها بدست آورد که شبیه غیر یک داشته باشند و به صورت $M_S = a \log(Y) + b$ باشد که a و b مقادیر ثابتی هستند. Marshal *et al.* (1979) رابطه $M_S = 1.06 \log(Y) + 1.88$ را برای همه انفجارات که مسیرهایشان شامل رخدادهای با جفت‌شدگی کم در بالای سطح ایستابی باشد ارائه داده‌اند.

در این مقاله، پس از محاسبه بزرگی امواج سطحی از طریق رابطه (۲)، با در دست داشتن مقدار بزرگی M_S و قدرت منتشر شده انفجارها رابطه‌ای بین قدرت و بزرگی انفجارها برآش داده شد. رابطه‌ای که در نهایت پس از برآش بر اساس حداقل مربعات بدست آورده شد به قرار زیر می‌باشد:

$$M_S = 1.079 \log(Y) + 1.714, \quad R^2 = 0.69 \quad (4)$$

که در آنها، R^2 ضریب همبستگی است. در ادامه با استفاده از بزرگی‌های امواج سطحی در حیطه فرکانس (M_{Sf}) و نیز قدرتهای معلوم هر یک از رخدادها رابطه بزرگی-قدرت دیگری نیز با برآش دادن خط بهینه به این داده‌ها بدست آورده شد:

$$M_{Sf} = 0.819 \log(Y) + 2.117, \quad R^2 = 0.64 \quad (5)$$

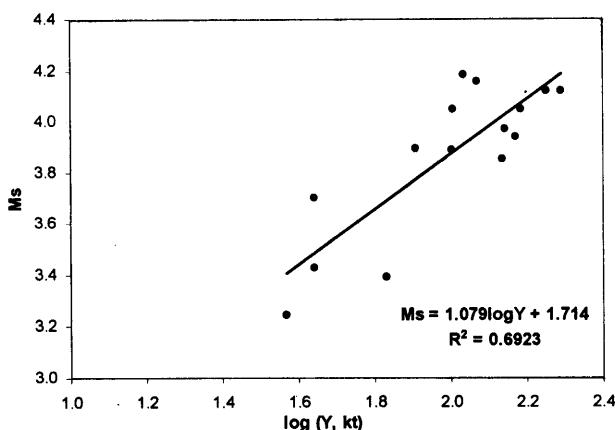
با توجه به روابط (۴) و (۵)، قدرتهای انفجارهای هسته‌ای منطقه سمیپالاتینسک برآورد شد و با مقادیر قدرت منتشر شده (2001) Stevens & Murphy مقایسه گردید که نتایج در جدول ۲ و شکل‌های ۶ و ۷ آورده شده است. از این شکل‌ها ملاحظه می‌شود که رابطه قدرت- بزرگی بدست آمده در رابطه (۴) دارای ضریب همبستگی بیشتری نسبت به رابطه (۵) می‌باشد. درنهایت بمنظور برآورد مشاهده می‌شود شبیه خط در رابطه (۴) نیز نزدیک به یک می‌باشد. درنهایت مشهد رابطه (۴) تایید می‌شود. قدرت انفجارهای هسته‌ای منطقه سمیپالاتینسک در SRO مشهد رابطه (۴) تایید می‌شود.

جدول ۲- مقایسه قدرتهای برآورده شده از طریق روابط (۴) و (۵) بدست آمده با قدرتهای گزارش شده توسط Stevens & Murphy (2001)

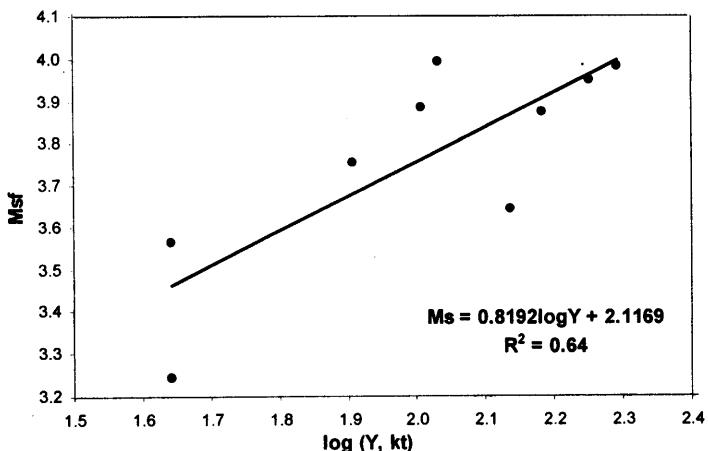
No	*Year	*Day	Y compu. From Eq.(4)	Y compu. from Eq.(5)	**Y An. (kt)
1	1978	258	104	99	81
2	1978	308	69	58	44
3	1978	333	103	---	101
4	1979	174	115	---	149
5	1979	216	144	139	153
6	1979	230	170	173	179
7	1979	301	122	---	139
8	1979	357	95	73	137
9	1980	164	26	---	37
10	1980	181	38	24	44
11	1980	258	170	189	196
12	1980	286	145	143	102
13	1988	258	194	194	108
14	1988	352	36	---	68
15	1989	22	183	---	118

* (Yang et al., 2000)

** (Stevens & Murphy 2001)



شکل ۶- ارتباط بین بزرگی امواج سطحی در حیطه زمان (M_s) و قدرت انفجارهای هسته‌ای زیرزمینی منطقه سمیپالاتینسک. بزرگی امواج سطحی با استفاده از رابطه (۲) از لرزه‌نگاشت مولفه قائم دوره‌بلند ایستگاه SRO مشهد محاسبه شده است. اطلاعات مربوط به قدرت توسط (Stevence & Murphy 2001) منتشر شده که در جدول ۲ آمده است.



شکل ۷- ارتباط بین بزرگی امواج سطحی در حیطه فرکانس (Ms_f) و قدرت انفجارهای هسته‌ای زیرزمینی منطقه سمیپالاتینسک. بزرگی امواج سطحی در حیطه فرکانس با استفاده از دامنه میانگین گستره فرکانسی $0.04 / 0.06 \text{ Hz}$ از لرزه‌نگاشتهای مولفه قائم دوره‌بلند ایستگاه SRO مشهد محاسبه شده است. اطلاعات مربوط به قدرت توسط (Stevence & Murphy 2001) منتشر شده که در جدول ۲ آمده است.

نتیجه گیری

با بررسی ۵۲ لرزه‌نگاشت مولفه قائم دوره بلند SRO مشهد به منظور برآورد قدرت انفجارهای هسته‌ای سمیپالاتینسک نتایج زیر بدست آمد:

۱. با وجود اینکه کوچک بودن مقدار بزرگی محاسبه شده برای امواج سطحی حاصل از انفجارها، آزاد شدن کرنش تکتونیکی در بعضی از انفجارها و رسیدن همزمان امواج ریلی بازتابی از موانع طبیعی و یا حضور مدهای بالاتر امواج سطحی در رکوردهای لرزه‌ای مشکلاتی را برای برآورد قدرت از طریق بزرگی امواج سطحی ایجاد می‌کند، ولی با توجه به پراکندگی کم بزرگی‌های محاسبه شده از امواج سطحی و نیز عدم تاثیرپذیری امواج سطحی از تغییرات کوچک مقیاس زمین و تغییرات کم دام چشمۀ لرزه‌ای برآورد قدرت از طریق امواج سطحی توصیه می‌گردد.
۲. بزرگی M_s بدست آمده از رابطه IASPEI با توجه به فاصله کمتر از ۲۰ درجه سمیپالاتینسک و SRO به مقادیر گزارش شده M_s نزدیکتر بوده و لذا برای تعیین بزرگی M_s در SRO از رابطه IASPEI استفاده گردید.
۳. با رقمی نمودن داده‌ها و تبدیل سریهای زمانی لرزه‌نگاشتها به حیطۀ فرکانس می‌توان گستره فرکانسی خاصی را که در امواج سطحی مد نظر می‌باشد در تعیین بزرگی امواج سطحی در حیطۀ فرکانس بکار برد. بدین ترتیب می‌توان رابطه‌ای نیز برای برآورد قدرت با استفاده از بزرگی امواج سطحی در حیطۀ فرکانس بدست آورد.
۴. با توجه به اینکه رابطه قدرت-بزرگی که در حیطۀ زمان بدست آورده شد دارای ضریب همبستگی بالایی نسبت به رابطه بدست آمده در حیطۀ فرکانس بود، بنابراین رابطه $M_s = \log(Y) + 1.079$ سمیپالاتینسک با استفاده از لرزه‌نگاشتهای SRO مشهد توصیه می‌شود.

تشکر و قدردانی

این مطالعه در قالب طرح تحقیقاتی مصوب دانشگاه تهران به شماره ۶۵۲/۲/۸۱۸ تحت عنوان برآورد قدرت انفجارهای هسته‌ای زیرزمینی شرق قزاقستان با استفاده از لرزه‌نگاشتهای پایگاه لرزه‌نگاری SRO مشهد انجام شده است. بنابراین از حوزه معاونت پژوهشی دانشگاه تهران، حوزه معاونت پژوهشی موسسه ژئوفیزیک و گروه فیزیک زمین تشکر و قدردانی می‌شود. همچنین از مرکز لرزه‌نگاری کشوری موسسه ژئوفیزیک دانشگاه تهران و کارکنان این مرکز بویژه آقای محمد حسین حسن‌نیا به خاطر در اختیار قرار دادن لرزه‌نگاشتهای مربوط به رخدادها تشکر و قدردانی می‌شود.

References

- Bache, T. C. (1982) *Estimating the yield of underground nuclear explosions*: Bull. Seism. Soc. Am., **72**, S131-S168.
- Bath, M. (1974) *Spectral analysis in geophysics*, Elsevier Scientific Publishing Company, Amsterdam.
- Day, S. M., Cherry, J. T., Rimer, N., and Stevens, J. L. (1987) *Nonlinear model of tectonic release from underground explosions*: Bull. Seism. Soc. Am., **77**, 996-1016.
- Marshall, P. D., Springer, D. L., and Rodean, H. C. (1979) *Magnitude correction for attenuation in the upper mantle*: Geophys. J., **57**, 609-638.
- Rezapour, M., and Pearce, R. G. (1998) Bias in surface-wave magnitude Ms due to inadequate distance corrections: Bull. Seism. Soc. Am., **88**, 43-61.
- Stevens, J. L., and McLaughlin, K. L. (2001) Optimization of surface wave identification and measurement: Pure Appl. Geophys., **158**, 1547-1582.
- Stevens, J. L., McLaughlin, K. L., Shkoller, B., and Day, S. M. (1993) 2-D axisymmetric calculations of surface waves generated by an explosion in an island, mountain, and sedimentary basin: Geophys. J. Int., **114**, 548-560.
- Stevens, J. L., and Murphy, J. R. (2001) Yield estimation from surface-wave amplitudes: Pure Appl. Geophys., **158**, 2227-2251.
- Yang, X., North, R., and Romney, C. (2000) CMR Nuclear Explosion Database (Revision 3): CMR Technical Report CMR-00/16.